

*Příběh fotografie***Události a setkání z Přehlídky animovaného filmu
v Olomouci 2007 a 2008**

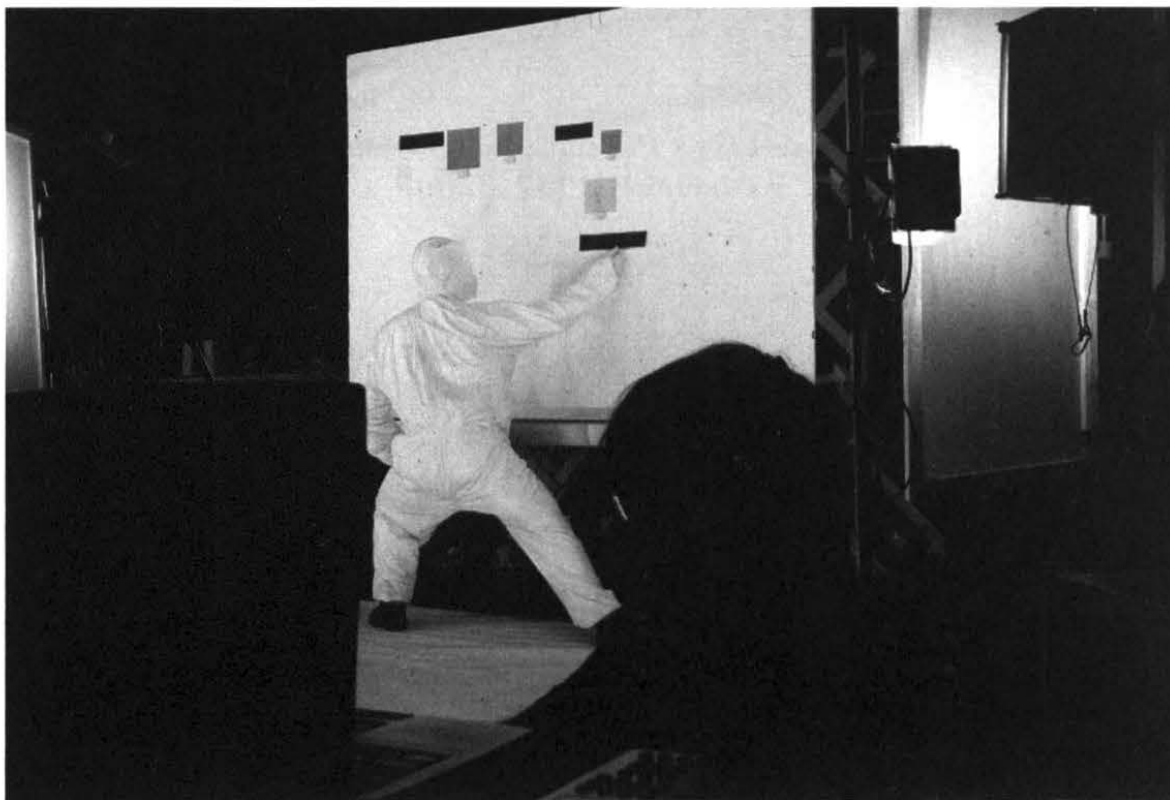
Příběh fotografie vypráví o událostech a setkáních předloňského a loňského ročníku Přehlídky animovaného filmu, kdy si tento festival naplno uvědomil mantinely, ve kterých chce animaci poznávat a reflektovat, respektive odbourávání starých, umělých a zpátečnických mantinelů. Ve shodě s tématem časopisu se festival rozhodl přemýšlet o animaci současně, tj. ve všech jejích interdisciplinárních a intermediálních možnostech existence.



Obr. č. 1. Petr Kubelka a Pepa Kuba: tvůrce a tvůrce kinematografického procesu. Foto archiv PAF

Fotografie 1

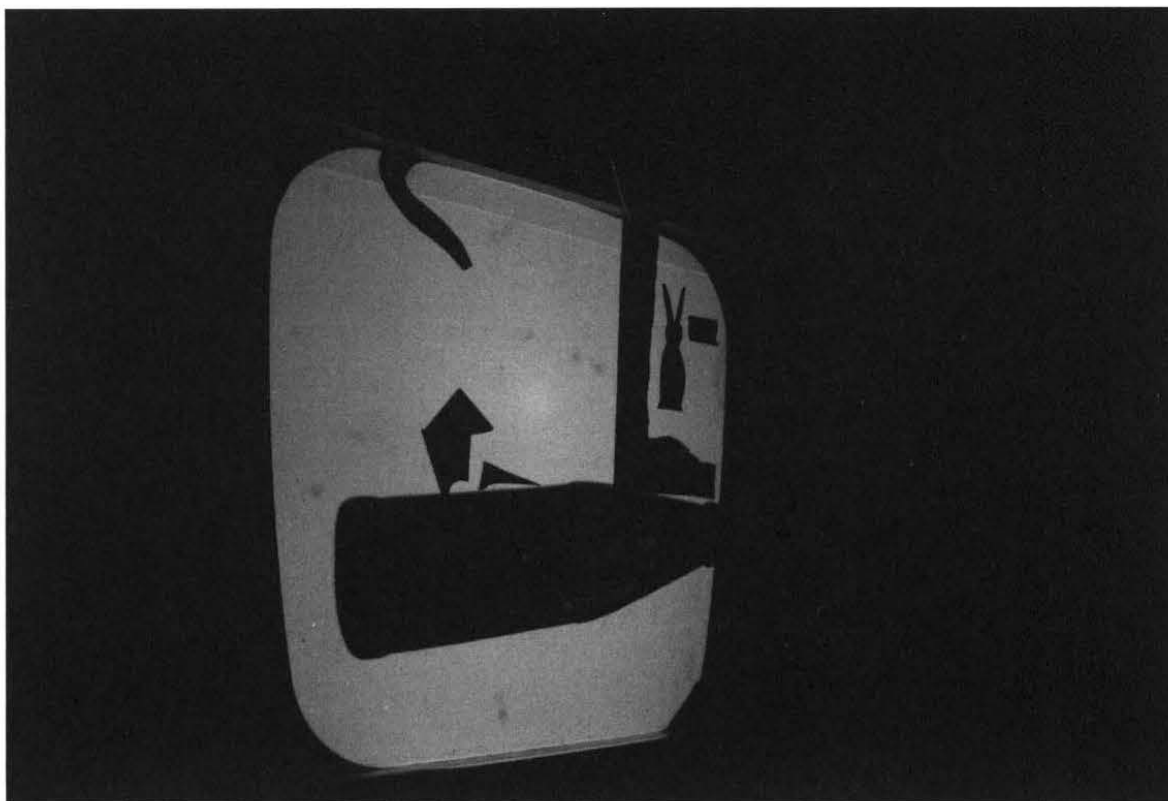
Během vystoupení Petera Kubelky, kdy vykládal genezi vzniku a koncept svých strukturálních filmů, došlo k setkání animátora jakožto původce uměleckého díla a animátora jakožto původce události projekce. Peter Kubelka vyzval promítače Pepu Kubu, aby spolu s ním stanul před publikem a vyzval přítomné, aby uznali, že jeho a Kubův status vzhledem k filmovému materiálu jsou příbuzné. Oba nakládají se surovinou a oba mají zájem na tom, aby se nepohyblivé stalo pohyblivým. Nakonec v této rovnici už zbývá jen divák, který si rovněž zaslouží být titulován animátorem, protože je to právě schopnost jeho oka spojit statické obrazy v pohyb, která animuje dvacet čtyři fotografií za sekundu a umožňuje recepci média filmu.



Obr. č. 2. Živá partitura. Mechanický pohyb objektu a jeho vliv na zvukovou složku. Floex (Tomáš Dvořák), Tomáš Vaněk, Vladimír Václavěk, Petr Tichý. Foto archiv PAF

Fotografie 2

V programovém cyklu Živá animace ohledává PAF hranice průniku mezi animovaným filmem, animací jako principem nakládání s objekty a živou performancí. Problematizuje dříve jednoznačný vztah mezi animátorem jako původcem pohybu a performance a animovaným objektem jako nositelem téhož – i animátor může být zároveň animovaným objektem a díky animaci ožít ve scénickém tvaru. Fotografie dokumentuje vystoupení „Živá partitura“ v podání Floexe (Tomáše Dvořáka), Tomáše Vaňka, Vladimíra Václavka a Petra Tichého. Skupina performerů vystavěla arteproces na fúzi mechanického pohybu objektů a jeho vlivu na zvukovou složku. Animátor roz-pohyboval objekty v přímém přenosu, bez zpoždění působeného mediálním zprostředkováním, sám se díky situaci performance stával animovaným objektem a on i neživé animované objekty společně animovali hudební doprovod události.



Obr. č. 3. *Do It Yourself. Spontánní Meotar.* Foto archiv PAF

Fotografie 3

Náhoda a nedorozumění při přípravách festivalu přivedly k životu i myšlenku spontánní animace. Omylem byl namísto projektoru do Konviku dodán meotar, téhož večera vystupovala i performerka s pseudonymem INDOCHINA se setem VJingu, ale kvůli ztrátě kabelu nemohla své představení plně realizovat. Na druhý den objevila nevyužitý meotar a s ním i jeho umělecké možnosti. Na chodbě Konviku umístila meotar, nůžky a spoustu barevných folií, z nichž mohl jakýkoli procházející divák vyrobit vlastní sadu objektů a animovat je, případně animovat objekty už vyrobené. Díky této ideji ve spojení s technologií vzniknul nový typ kolektivního uměleckého díla a sdíleného povědomí o animaci.

Kateřina Surmanová